

Stanislovas BLINSTRUBAS

Gimė 1901 m. gruodžio 20 d. Šiauliuose, tarnautojų šeimoje. 1910–1921 m. su tėvais gyveno Ukrainoje. 1918 m. Berdianske baigė 8 klasių mokyklą. 1921 m. sugrįžęs į Lietuvą, įstojo į Kauno universiteto technikos fakultetą. 1923 m. išvyko į užsienį tęsti studijų. 1929 m. baigė Aukštąją elektrotechnikos mokyklą Paryžiuje. Nuo 1926 m. iki 1945 m. dirbo Kauno, Klaipėdos ir Vilniaus radijo stotyse. Nuo 1949 m. atėjo dirbti į Lietuvos mokslų akademijos Technikos mokslų institutą ir čia susidomėjo magnetine ir gravimetrine naudingųjų iškasenų žvalgyba. 1952 m. pradėjo dirbti Lietuvos mokslų akademijos Geologijos ir geografijos instituto Geofizikos sektoriuje. 1954 m. apgynė mokslų kandidato, 1964 m. – daktaro disertacijas. Jam suteiktas technikos mokslų daktaro (dabar habilituoto daktaro) laipsnis. Nuo 1963 m., reorganizavus Mokslų akademijos institutus, dirbo Geologijos institute, o 1965 m. vėl grįžo į Mokslų akademiją.

SVARBIAUSI MOKSLINIAI DARBAI yra magnetinių anomalijų interpretavimo tema. Domėjosi teoriniais ir praktiniais magnetinės žvalgybos klausimais. Jam vadovaujant ir pačiam aktyviai dalyvaujant, buvo atlikta tiksli magnetinė ir gravimetrinė kai kurių Lietuvos rajonų žvalgyba. Atrado ir ištyrė nemažai magnetinių ir gravimetrinių anomalijų Lietuvoje, sukūrė originalią metodiką magnetinėms anomalijoms interpretuoti ir pasiūlė paprastą bei aiškų metodą naudingųjų iškasenų klodų formai ir gyliui nustatyti, domėjosi magnetinių reiškinių poveikiu žmonių sveikatai. Vienas pirmųjų šalyje tyrė blokinę kristalinio pamato sandarą, pagal magnetinių anomalijų išsidėstymą gravitaciniame lauke analizavo anomalijų ir tektoninių lūžių ryšį.

Mirė 1969 m. balandžio 19 d. Palaidotas Antakalnio kapinėse Vilniuje.